

Stichting Wenzī
Verweystraat 4
3141 BS Maassluis
Telefoon: 010-5918371
KvK: 24461613
Bankrelatie: ING 4792598
WWW.Wenzi.nl

Reisverslag oktoberreis 2013.

Zondag 20 oktober vertrek ik met Hetty van Dijke en Marius Molenaar richting Kenia. Nadat we maandag wat bijgekomen zijn van de reis en vervolgens de nodige zaken geregeld hebben, is het dinsdag tijd voor actie.

Dinsdag 22 oktober

Om half 8 reizen we af naar school. Hier worden we weer allerhartelijkst ontvangen. De hele community is uitgelopen om ons te verwelkomen. De mensen van Tenda Pamoja zitten al te wachten als we aankomen. Zij gaan voor ons het waterproject uitvoeren. We starten meteen met overleg. We bespreken de plannen voor het waterproject. Er zijn geen echte problemen en dus zijn we het over de uitvoering eens. Tijd daarom voor de voorlichting aan de mensen van het dorp, (maar niet voordat er gezongen en gedanst is). Met behulp van Michael wordt het ook in het Swahili vertaald. We bespreken welk deel van de werkzaamheden door de inwoners zelf gedaan moet worden. De mensen staan te popelen om aan de slag te gaan met hun waterproject. Voor de lunch krijgen we nog een rondleiding langs alle gebouwen van de school. De al bestaande gebouwen hebben wel wat onderhoud nodig. Op veel plaatsen zijn er enkele tralies voor de ramen verdwenen, dit moet hersteld worden. Ook de vloeren van de klassen verdienen meer aandacht.

Op locatie bespreken we nog wat punten van het waterproject en daarna is het tijd voor de lunch. Na de lunch hebben we in het bijzijn van alle leerkrachten en de mensen van Tenda Pamoja het gesprek met directeur Ali en de staf.

Alle punten op mijn lijstje worden besproken.

Tijd voor een gesprek met de studenten welke in aanmerking willen komen voor een studiebeurs voor de universiteit. In totaal melden zich tien studenten. We bespreken, dat als

je geselecteerd wordt, het schoolgeld rechtstreeks naar de universiteit wordt overgemaakt . We bespreken ook hoe er met ons gecommuniceerd moet gaan worden. Ook praten we met elkaar over het feit dat, studeren met behulp van Wenzi, betekent dat de afgestudeerde zich in moet inzetten voor de community. De studenten hebben hun plan nog niet op papier, ze gaan meteen aan de slag.

Vrouwen van de WakaWaka Women groep zitten te wachten. Ze willen een kleine kippenfarm starten, maar hebben hulp nodig. Ze vertellen dat ze al begonnen zijn met de

bouw van het kippenhok. We lopen erheen (een mooie wandeling). Ter plaatse zien we een aantal palen in de grond staan. We bespreken dat het beter is om het kippenhokken op de grond van de school te zetten. Bij iemand thuis zou problemen kunnen geven. Hetty biedt spontaan aan dat zij dit kippenproject wil ondersteunen. We vragen de vrouwen met een plan en een kostenberaming te komen.

Dan krijgen we nog een kip cadeau , en gaan weer.

Tot slot lopen we nog naar een plek bij de rivier. Gewoon omdat het zo mooi is om dit deel van het Keniaanse leven te zien, te ruiken en proeven.

Tijd om naar ons logeeraadres te gaan. Om 6 uur komen we bij Perice aan. We worden allerhartelijkst ontvangen. Met Perice gaat gelukkig alles goed, maar dit keer heeft haar dochter malaria. Wat een rot ziekte is dat toch.

Terwijl Perice het eten klaarmaakt ontspannen we even en maken onze slaappleats gereed. Na het eten is het al snel tijd om te gaan slapen.

Woensdag 23 oktober.

Om half 6 word ik wakker van geluiden in de keuken tijd om op te staan. Het is nog heerlijk koel buiten. Met een bak water verdwijn ik in onze "badkamer " en fris me op. Ik heb toch wel een aantal uren lekker geslapen. De anderen komen ook uit bed. We lopen wat rond te keuvelen in die heerlijke ochtend sfeer dan is het ontbijt klaar. Om half 8 gaat Perice naar school, wij spreken af dat we, voordat we naar Mwamtsefu gaan, nog langs de Manda primary school gaan(hier werkt Perice).

Als we weer bij Mwantsefu aankomen regelen we nog een paar kleine dingen met Ali en dan is het tijd voor de business. Ik start met een praatje. De strekking: als men zaken met elkaar doet dan heb je soms succes en soms een teleurstelling. De mannen moeten vooral hun best doen om beter werk af te leveren. Ik maak een keuze uit wat ze uitgestald hebben. Samen komen we er uit. Tijd voor de vrouwen. Hier houd ik hetzelfde praatje. Ze hebben echt hele mooie creatieve dingen gemaakt. Ook hier laat ik dingen liggen. Ik geef ze het advies om ook in Kenia zelf te kijken of er ook een afzetmarkt is !!

De vrouwen komen nu met het plan en de kostenberaming voor de kippenfarm. Nou daar hebben ze hun best op gedaan! Er is niemand in Mwantsefu die in zo'n mooi onderkomen woont. Ik schiet in de lach en vraag of ze een paleisje willen bouwen. Ik verzoek ze met een andere berekening te komen. Een eenvoudig kippenhok, voor een redelijke prijs. Later die middag worden we het eens.

De aankomende studenten hebben hun plannen klaar.

Mr Michael heeft een brief voor de kerk in Maassluis die zijn studie ondersteunt.

Mr Adem komt met een verzoek om materialen voor het volwassen onderwijs. Dat is ok. Ze willen ook graag een T-shirt met Waka-Waka Women Group erop, zodat iedereen kan zien dat ze naar school gaan. Ook prima. Verder heeft men nog een aantal wensen die niets met onderwijs te maken hebben. Deze worden dus niet gehonoreerd. Met mr Adam houd ik een " schoenmaker blijf bij je leest " verhaal. Leer de vrouwen lezen en schrijven, dat is al een hele kluit. (Ze zijn zo trots dat ze hun eigen naam kunnen schrijven.)

Om drie uur rijden we weer richting hotel, volledig uitgevloerd.

Donderdag 24 oktober

Vandaag vertrekken we weer vroeg. We gaan Patrick's shop bekijken. De shop is in Mwtwappa. (ten noorden van Mombasa). Hier ontmoeten we ook Caroline, de vrouw van Patrick. Samen vertellen ze glunderend dat ze een kind verwachten. Wat een geweldig nieuws!! De shop ziet er geweldig uit. Telefoons, tablets, computerattributen en natuurlijk de WakaWaka solar lampjes. We worden uitgenodigd om de lunch bij Patrick and Caroline te nuttigen. Na de lunch worstelen we ons weer door Mombasa en via de ferry terug naar het hotel. Heerlijk, even een paar uur relaxen.

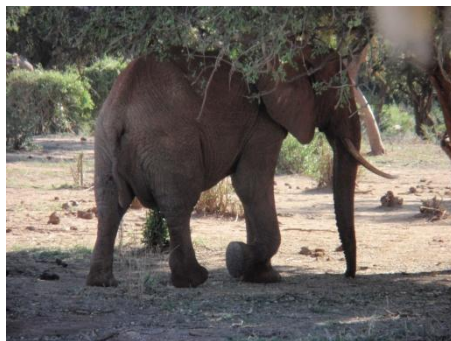
Vrijdag 25 oktober

Vandaag worden we om 7 uur opgehaald door Patrick. Tijd voor safari. Mombasa en de ferry meer dan zat, kiezen voor de bushroad door Shimba hills, Kinango en Samburu. Een schitterende rit, onverhard, maar goed te doen. Geen drukte of oponthoud, alleen maar geweldige natuur.

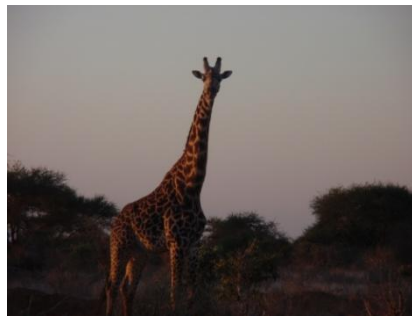
Rond half 12 rijden we het park in. Bijna direct worden we getrakteerd op een enorme kudde olifanten. Geweldig gezicht toch. Als we voor de lunch wat meer gas geven krijgen we een lekke band. Oei, niet zo'n beste plek.

Marius en Patrick gaan aan het werk en Hetty en ik zorgen met een doek voor de broodnodige schaduw en houden de wacht. Als het probleem is opgelost rijden we door voor de lunch. Ons overnachtingsplekje is een tent met douche en wc, midden in de bush. Geen hekken!

Tijdens een uurtje rust tussen de middag komt er een enorme olifant op 3 meter langs lopen. Imposant als je zo voor je tent zit. Tijd voor nog een safari drive. We zien twee jonge leeuwen en nog een aantal andere

dieren. Net als we terug willen rijden zien we een giraffe in de ondergaande zon. Echt schitterend..

Terug in de lodge is er een prima maaltijd. Daarna luisteren, bij het kampvuur, naar de story of Tsavo, het wildpark.

Als we nog even voor de tent zitten floept het licht uit. De generator is gestopt. De bewaking komt langs en vraagt of we de leeuwen zien bij de waterplaats. Op 10 meter bij ons vandaan staan inderdaad 3 volwassen leeuwen. Samen staan we vol verwondering en verbazing te kijken. Ze vertellen ons dat de route vanuit de bush naar de waterplaats langs onze tent loopt, maar dat we veilig zijn vannacht. Zij blijven wakker. Na een tijdje gaan we lacherig de

tent in. Toch wel een beetje spannend.....?!

Eenmaal met mijn hoofd op het kussen val ik als een blok in slaap.

Zaterdag 26 oktober

Half 6 word ik nieuwsgierig wakker. Als ik door een kiertje van de tent naar buiten kijk staat er voor de tent een gazelle te grazen. Een mooi gezicht met de opkomende zon.

Na een goed ontbijt gaan we weer op pad. Er is een luipaard gespot. Met een aantal auto's om ons heen staan we te turen naar de plek waar hij zou moeten liggen. Als hem in beeld krijg staat hij juist op en loopt weg. We kijken nog even maar zien hem niet meer. We besluiten om langzaam naar de uitgang te gaan. We kunnen dan op tijd bij de Massai zijn. Onderweg worden we nog getraakteerd op een groep giraffen en een kudde olifanten. Zeer tevreden verlaten we rond negen uur het park.

Vlak bij het Massai dorp komen de kinderen ons al tegemoet rennen. We worden allerhartelijkst begroet. Als we zitten, delen we jojo's uit en laten we zien hoe je ze moet gebruiken. Wat een geweldig feest om die blije koppies te zien. Wat is het toch leuk om met ze te spelen. De jonge moeders, vaak nog maar net 13 of 14 genieten er bijna het meest van. Dan eisen de volwassenen hun aandacht op. We hebben een fotoboek van onze vorige bezoeken gemaakt. Dat vinden ze geweldig.

Dan is het tijd voor de handel. Ze hebben echt mooie dingen gemaakt. Met een tas vol en tevredenheid, aan beide zijden, verlaten we de Massai. In februari kom ik weer terug.

Heerlijk op tijd rijden we, over die prachtige bushroad, in drie en een half uur naar huis.

Vlak bij het hotel nog een koffiestop om samen met Patrick de reis af te sluiten. Een geweldige week met goede resultaten!

Wat ons nog rest is een heerlijke avond en morgen een halve dag bij het zwembad en dan is het alweer tijd voor de terugreis.

